

రహస్య సారంగం!

భీమవరపు పురుషోత్తం

నిర్మానుష్యమైన ప్రాంతం అది—

గేలం కొస బరువుగా అనిపించి, చటుక్కున గేలాన్ని వెలుపలికి లాగాడు ప్రభాకరన్. అరచేతి వెడల్పున వెండిబిళ్ళలా మెరుస్తూన్న చేప గిలగిలా కొట్టు కొంటూ కనిపించింది లావుపాటి దారం చివర. దాన్ని అందుకొని ప్రక్కనే పరిచిన గుడ్డముక్కపై పడేశాడు.

అలాంటివి మరో నాలుగు వున్నాయి అక్కడ. అతడి వద్ద బెడ్ అయిపోయి ఒకరోజు గడిచింది.

బారాన్ని సన్నటి కర్రకు చుడుతూ భారంగా లేచాడు ప్రభాకరన్.

మిలర్రీ దుస్తుల్లో వున్నాడతడు. చిక్కటి తల విపరీతంగా పెరిగి మాసిపోయి వుంది. గుబురుగా పెరిగిన గడ్డ, మీసంలో అతడి చామవచాయ ముఖం చిన్న చిన్న కళ్ళు వింతగా వున్నాయి. పొడవైన, దృఢమైన అతడి దేహం ఫోర్స్కి సంబంధించిన వ్యక్తిగా అతడికి

గుర్తిపు నిన్నూంది. అతడి రొమ్ముపై బి. ఎస్. ఎఫ్.,
(బోర్డర్ సెక్యూరిటీ ఫోర్స్) అన్న అక్షరాలు కనబడు
తున్నాయి.

పక్కనే పరిచిన కిట్ లోనుండి పెన్ సైఫ్ తీసాడు
ప్రభాకరన్. చేపల్ని చెక్కాడు. రెండు మూడు ఇంకా
కదులుతున్నాయి. ముందుగా సిద్ధం చేసుకున్న ఎండు
పుల్లల్ని అంటించాడు లెటర్ తో. గాలి పెద్దగా లేక
పోవడంవల్ల మంట నిలువుగా పైకి ఎగిస్తోంది.

సన్నటి బైరుకు చేపల్ని గుచ్చి దోరగా కాల్యాడు.
బాగ్ లోనుండి చిన్న దబ్బాతీశాడు. ఉప్పుకారం
పేకర్ నిచ్చే పాడర్ ను ఒక్కొక్క చేపపై చల్లుతూ
మెల్లగా తిన్నాడు వాటిని.... నీళ్ళు తాగి లేచాడు.

కిట్ సరుకొని వీపుకు కట్టుకొన్నాడు క్రింద పడున్న
గేలంనుండి ఇనుప ముళ్ళతో సహా దారాన్ని బెంపుకొని
కిట్ లో పడేసుకొన్నాడు. నేలపై పచ్చగడ్డిగా వల్లగా
నిగనిగలాడుతూన్న పైన్ గన్ ను అంగుకొన్నాడు.
మెషిన్ కన్నా తక్కువ బుల్లెట్ కేన్ గల గన్ అది.
పైన్ గన్ సెక్యూరిటీ ఫోర్స్ విరివిగా వాడే ఆయుధం.

వికాలంగా పడుతున్నాయి అతడి అడుగులు. ఆర్మీ
ఫోర్స్ లో సహజంగా వచ్చే పాజిషన్ అతడి నడకలో
కనబడుతోంది.

ప్రస్తుతం అతడు నడుస్తూన్నది భారత భూభాగం.
అతడికి తెలుసు ఎడంబెపుగా పోతే అక్కడి నుండి
దాదాపుగా ఎరిమిది కిలోమీటర్ల దూరంలో పాకి
స్తాన్ బోర్డర్ ఎదురవుతుందని! ప్రతీకోణా కాల్పులు
జరిగే ప్రాంతం అది!

నూటిగా నడకసాగిస్తున్నాడు ప్రభాకరన్. అతడి కళ్ళు మాత్రం చుట్టూ వెదుకుతున్నాయి. పొడవయిన సన్నటి చెట్లు వాటి చుట్టూ పెనవేసుకొనిపోయిన లతలు ముళ్ళకంపలు దర్శనిమిస్తున్నాయి యొక్కడ చూసినా..

పచ్చటి ఆ వాతావరణంలో పక్షులు ఆరుపులు తప్పితే మరే శబ్దంలేదు. చెరువు దగ్గరలో ఉండటంవల్ల సమీపంలో చాలా దూరం నేలంతా కొద్దిపాటి చెమ్మ దనాన్ని కలిగి వుంది.

ఊపిరి వీల్చడం మాని చెవులు నిక్కరించాడు ప్రభాకరన్. అతడి కడిచేతి వళ్ళు పెన్ గన్ ను తడుము తున్నాయి. చుట్టూ గోడలా అలుముకొన్న చెట్లచాటు నుండి, దూరంగా సన్నటి శబ్దం వినబడుతూంది.

ఊణంలో రిలీఫ్ అయ్యాడు. దగ్గరయి కొద్దిశబ్దాన్ని గ్రహించాడు ప్రభాకరన్. అతడి ముఖం విప్పారింది కొద్దిగా. రెండుకోజాలుగా వెదుకుతున్నాడతడు తన సహచరుడి కోసం.

ట్రక్క శబ్దాన్నిబట్టి చెట్ల మధ్యనుండి కదిలాడు. అతడి చేయి మాత్రం గన్ పైనే నిరంగా వుంది.

కాసేపటికి ప్రభాకరన్ కి సందేహం తొలగిపోయింది. ముందుకి కదిలాడు. కొంతదూరానికి చెట్లు అంత మయ్యాయి — దూరంలో తాటితోపు ప్రక్కనుండి దూసుకొని వస్తూంది ముదురు సిమ్మెంట్ రంగు మిలటరీ ట్రక్క.

2

పెన్ గన్ పైకి పేల్చాడు. నిలబడ్డాడు. ఎదురుగా ట్రక్క క్రమంగా దగ్గరయింది! లోపల ఒకే మనిషి వున్నాడు డ్రైవ్ చేస్తూ. “తంగా.....!” బిగ్గరగా

అర్చాదు ప్రభాకరన్ గొంతెత్తి.

ట్రక్కు దుమ్మురేపుకుంటూ వచ్చి ఆగింది. “హలో మె ఫ్రెండ్?” తెల్లవోతూ బీపు దిగాడు తంగరాజు. అతడి ఆర్మీ దుస్తులు దుమ్ముకొట్టుకుపోయి వున్నాయి.

ప్రభాకరన్ ముందుకు కదిలి తంగరాజును భుజాల వరకూ వాటేసుకున్నాడు ఆనందంగా.

“నిన్ను మర్చి చూస్తాననుకోలేదు.... వెరి లక్ష్మీ!” అన్నాడు ఆప్యాయంగా తంగరాజు భుజం తట్టి. కొద్ది పాటి దుమ్ము రేగింది, తంగరాజు భుజంపైన.

“వార్షిద్దర్నీ కోల్పోయినా మనం తిరిగి కలిసినందుకు చాలా హేపీగా వుంది” తన సంతోషాన్ని ప్రకటించాడు తంగరాజు.

“మన సామాను కొంతయినా మిగిలిందా?” అడిగాడు ప్రభాకరన్ ట్రక్కును పరిశీలిస్తూ.

తంగరాజు చెప్పాడు. “శత్రువుల దాడి తర్వాత వాళ్ళు ఈ ట్రక్కు తగలచెట్టేసేవారే! కానీ అక్కడే మనల్ని అదృష్టం ఆదుకుంది. ట్రక్కు రాడర్ సావరాల వెనుకనున్న ఒండ్రుమట్టి గోతులలో పడిపోవడంవల్ల వాళ్ళు దీనిసంగతి పట్టించుకోకుండా వెళ్లిపోయాడు....

....గోతిలో పడిన ట్రక్కు పాజిషన్లోనే వుండటంవలన తర్వాత నేనొక్కడిని కచ్చపడి దీన్ని వెలుపలికి నడుపుకుంటూ వచ్చాను. మన సామాను కొద్దిగా మిగిలింది. చాలావరకూ బ్రేక్ అయిపోయింది!”

“సుడలక్!” అన్నాడు ప్రభాకరన్. మర్చి అన్నాడు “శత్రువులు మనల్ని ఎలాక్ చేసింది, మన రాడార్ సావరాల వెనుక అంటే ఈ దిశ” చేతో తనముందు నడిచినవెళ్ళు చూపాడు ప్రభాకరన్. “రెండు ట్రక్కుల

నిండా ఉన్నవాళ్ళు. ఇరవై మందికి పైనే వుండొచ్చు. మిత్రుల చావు నన్ను బాగా కృంగదీసింది ...

....సారి మనం రహస్యాన్ని శోధించడంకంటే యెదురు దాడికే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. అలా గయితే మన పని సానుకూల మరదానికి అవకాశంకూడా వుంటుంది....”

తంగరాజు అంగీకారంగా చూశాడు. క్షణాల్లో ఇద్దరూ ఎక్కిన జీపు క్రింద రాళ్ళను నలగ్గొడుతూ పోగి పోయింది!

ఇండియా - పాకిస్తాన్ బోర్డర్ లో విరివిగా కాల్పులు జరుగుతున్న ప్రాంతం అది! ఎన్నో మైళ్ళ పొడవున్న సువికాలమైన బోర్డర్ లో అధిక సంఖ్యలో అల్లరు జరుగుతున్న ప్రాంతం అదే! అందుకు ప్రధాన కారణం పాకిస్తాన్ సైనికుల కవ్వంపు చర్యలు. అంతకంటే ముఖ్యమైన కారణం! తరచుగా పాకిస్తాన్ సైనికులు బోర్డర్ దాటి భారత భూభాగంలో ప్రవేశించడం!?!

సమస్యను అంతర్దీనంగా పరిశీలించడానికి, వీలయితే పరిష్కరించడానికి బోర్డర్ సెక్యూరిటీ ఫోర్స్ ను నియమించింది ప్రభుత్వం. ప్రథమ చర్యగా బి.ఎస్.ఎఫ్. ప్రభాకరన్, తంగరాజు - మరో ఇద్దరు ఆరితేరిన యోధుల్ని రంగంలో ప్రవేశ పెట్టింది.

పాకిస్తాన్ సైనికుల మాకుమ్మడి దాడి ఫలితంగా ఇద్దరు బి.ఎస్.ఎఫ్. ఏజంట్లు మరణించడం జరిగింది.

అనంతమైన ఆకాశాన్ని అందుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టున్న ఎత్తయిన పర్వతాల క్రింద సన్నటి మార్గంలో ప్రయాణిస్తూంది బ్రహ్మ. సంధ్య చీకట్లు

ముసురుకొంటున్నాయి. వాడే లైట్ల కాంతిలో దారి
అస్పష్టంగా కనబడుతూంది.

తంగరాజు గంభీరత కలిసిన మానంలో లైట్ల
చేస్తున్నాడు. నిద్ర సరిగ్గా లేక ఇద్దరి కళ్ళూ ఎర్రగా
మండుతున్నాయి.

చీకట్లు నీరపడ్డాయి. నడుస్తున్న బ్రహ్మముందు కొద్ది
పాటి మార్గం తప్ప, మిగతాదంతా చిక్కటి చీకటి
వీరపడింది.

అప్పుడాలోచిస్తున్నారు ఇద్దరూ. విశ్రాంతి తీసుకొనే
మార్గం గురించి.... దూరంగా చూస్తున్న ప్రభాకరన్
ఉలిక్కిపడ్డాడు. భారంగా ఊపిరి పీల్చుకొని అర్చాడు
“తంగా! స్టాప్ ది వెహికల్ అండ్ బ్రహ్మ—క్విట్!”

అతడి మాట వూర్తయ్యేసరికి బ్రహ్మ నిలిపి వేళాడు
తంగరాజు, లైట్లు ఆఫ్ చేసి.

“అటు చూడు....!” జాగ్రత్తగా చూపాడు కడిచేతి
వయిపు.

ఊపిరి బిగబట్టి ప్రభాకరన్ చూపినవైపు చూస్తూంది
పోయాడు తంగరాజు!?

3

అగ్ని పుల్ల వెలిగించినట్టు చిటికెడు కాంతి కనిపిస్తూంది
దూరంగా!!

తంగరాజు గొణిగాడు “అక్కడ మన ఆర్మీ పైనిట
లెవరూ వుండడానికి వీలులేను—వుంటే ముందుగానే
మనకు ఇన్ ఫర్మేషన్ అంది వుండేది... వాట్స్ ది హెల్-
వా శ్చేంటావా?!”

“రిస్క్ తీసుకోందాం!” ప్రభాకరన్ పైన్ గన్ పై
చేయి వేళాడు.

అశ్చర్యం నుండి తేరుకొని ముఖంలో ప్రభాకరన్
వెళ్ళు చూసి కదిలాడు తంగరాజు. స్టీరింగ్ కి తగిలించిన
తన గన్ అందుకొన్నాడు!

ఇద్దరూ క్రిందికి దిగారు. చల్లగాలి మంచులా
స్పృశిస్తూంది ఇద్దరినీ. వాళ్ళ శరీరాలు వణికాయి. కళ్ళు
చికిలించుకొని ముందు దారిని అతి జాగ్రత్తగా గమనించి
నడుస్తున్నారు ఇద్దరూ.

వరుసక్రమంలో మొక్కలు నాటినట్టు క్రింద వరుసగా
పడివున్నాయి చిన్న చిన్న గుండ్రపాటి బండరాళ్ళు.
కాస్త అజాగ్రత్తగా అడుగులు వేస్తే బూటు లోపలవున్న
ముని కళ్ళకు రాళ్ళు కొట్టుకొంటున్నాయి.

అక్కడి దృశ్యం పూర్తిగా కనబడకపోయినా వెలుగు
మాత్రం పెద్దది కాసాగింది క్రమంగా!?

ఇప్పుడొక ఆకారం కనిపిస్తూంది!

పూర్తిగా శిథిలమైన రాతిగుడిని గుర్తించారు. ఆ
వెలుగు గుడి లోపలినుండే వస్తూంది! “తంగా! దిక్కర్
ఫుల్” వచ్చరించాడు ప్రభాకరన్. ఇద్దరి ముఖాలు
చెమటతో తడికాయి.

గుడిని పూర్తిగా సమీపించారు. అదృష్టవశాత్తూ గుడి
చుట్టూ చెట్లు అక్కడక్కడ గజిబిజిగా ఆల్లకొన్న
పొదలతో వున్నాయి. వాటి చాటున ఆ గారు వాళ్ళిద్దరూ.

కాంతి తప్ప మనుషులెవరూ కనిపించడంలేదక్కడ!!

కాసేపటికి ఏవో మాటలు వినిపించసాగాయి లోపలి
నుండి. భాష ఉర్దూలో వుండడంతో ముఖ ముఖాలు
చూసుకొన్నా రిద్దరూ వెంటనే! వాళ్ళ అనుమానం ఇక
వేరే సందేహాలు లేకుండా బలపడింది!

గుడి ఆకారం పూర్తిగా తెలియకపోయినా లోపల

అమర్చిన ఫ్లడైల్ వల్ల, అంతకాంతి వస్తూందని గ్రహించారు. అంతలో ఆకస్మాత్తుగా నలుగులు వ్యక్తులు లోపలి నుండి వచ్చారు! శిథిలమైన గుడి ప్రాంగణం మసక కాంతిలో నిలబడి ఏదో మాట్లాడుకోసాగారు వాళ్ళు.

ముందున్న ఇద్దరూ పాకిస్తాన్ ఆర్మీ ఆఫీసర్లని చూడగానే తెలుస్తూంది. వెనుక రైఫిల్స్ ధరించి ఉన్నవాళ్ళు గార్డ్స్.

ఆఫీసర్లలో ముందున్న వయసుమళ్ళిన వ్యక్తిని గుర్తుపట్టారు ప్రభాకరన్, తంగరాజు. తెల్లబోయా ఇద్దరూ అతడిని చూసి!

ఇజాబ్ ఖాన్ అతడు. అస్తవ్యస్తంగా వుండే పిల్లి గడ్డతో క్యూరంగా వుంటాడతను. పాకిస్తాన్ సైనిక రాజకీయాలలో అతడి పేరే ఎక్కువ వినిపిస్తూంది.

“మేగాడ్! ఇటీవో పెద్ద ఫ్రాడ్ లావుంది!” సన్నగా గొణిగాడు తంగరాజు.

సాక్షాత్తు ఇజాబ్ ఖాన్ దానిని దగ్గరుండి ఆపరేట్ చేస్తున్నాడంటే దాని వెనుక ఎంత ప్రమాదం దాగి ఉందోనని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు ప్రభాకరన్.

ఇంతలో లోపలినుండి మరో నలుగురు సైనికులు ఆయుధాలతో వెలుపలికి వచ్చారు. ఖాన్ వాళ్ళతో ఏదో ఉర్దూలో చెప్పాడు. ఉర్దూ స్పష్టంగా వచ్చిన ప్రభాకరన్ - తంగరాజు అది విన్నారు! ‘పనితీరులు భద్రంగా కాపాడ’మని చెప్పాడంటే ఇజాబ్ ఖాన్ వివరంగా ఏదీ చెప్పకపోవడం, ఇద్దరికీ కొద్ది నిరాశ కలిగించింది.

త్యారాతి నలుగురూ కదిలారు. అక్కడ చెట్లగు పులూచీటిలో అగివున్న బ్రక్కలో కూర్చున్నారు. మరు

క్షణం అది సారయి, మలుపు తిరిగి వెళ్ళిపోయింది శబ్దం చేసుకొంటూ.

వెనుక వచ్చిన నలుగురు నై నికులు బ్రక్క కనుమాపు మేర దాటేవరకూ మాసి, తిరిగి లోపలికి వెళ్ళిపోయారు వడివడిగా.

సరిగ్గా రెండు క్షణాలాగి విశ్చందంగా కదిలారీద్రూ, శిథిలావస్థలో పైన విరిగిపోయిన రాతిగోడను సమీపించారు. క్రింద నేలంతా గలీజాగావుంది. విష కీటకాలు నివసించడానికి పూర్తి అవకాశం వున్నట్టనిపిస్తూంది.

విరిగిన బండరాతిమీద ఎక్కి ప్రభాకరన్ జాగ్రత్తగా లోపలికి తొంగి చూశాడు, వెలుతురు ముఖంమీద పడకుండా!!

అతడి ముఖం ఆశ్చర్యంతో భయంతో విచ్చుకొంది....??

4

తెల్లవారింది—

ప్రభాకరన్ కి ముందు మెలుకువ వచ్చింది. మెల్లగా కళ్ళు నలుముకొని. భారంగా అవులింపాడు. ముందు నీటులో నిద్రపోతున్నాడు తంజరాణ. లేపాడు. “తంజా! కమాన్ క్విక్.... ఎలర్టు టు ది ద్యూటీ!”

ఒక కొండ అడుగుభాగాన ఎత్తయిన అంచులా వున్న చోటు. లోపలివైపు ఆపివుంది బ్రక్క ఇద్దరూ కాల కృత్యాలు తీర్చుకొని తయారయ్యారు. మిగిలిన బ్రెడ్ కొద్దిగా తిన్నారు టీ కాచుకొని తాగారు. ఆయుధాలు సర్దుకొని కొండ అంచునుండి వెలుపలికి వచ్చారు.

దాదాపు మూడు కిలోమీటర్ల మారంలో గుడికి

సుబంధించిన కొద్దిపాటి ఆకృతి అస్పష్టంగా కనబడు తూంది. చుట్టూ కొద్ది దూరం వరకూ రికరగాల బిట్లు పల్పగా అలుముకొన్నాయి.

...రాత్రి గుడిలోపల పాకిస్తాన్ పెనికలు చాలా మంది కనిపించడంతో, పూర్తిగా ఆయుధాలు కలిగిన మందిని ఎటాకో చేయడం, అప్పటి పరిస్థితిలో అసాధ్యం అనిపించి ఇద్దరూ వెనుదిరిగి వచ్చేశారు....

ట్రక్కలో, తమ సావరంతో కనెక్షన్ వున్న బెర్ లెస్ బట్. ట్రక్క వలీలో పడినప్పుడు బ్రేక్ అయి పోవడంతో—తాము తిరిగి వెళ్లే ప్రసక్తిలేకుండా నేర్పుగా పాకిస్తానీయుల్ని ఎగుక్కోవడమే వున్న మార్గ మని నిశ్చయించు కొన్నాడద్యమా!

ఆయుధాలు ఎలర్టుగా పట్టుకొని పరిగడుతున్నట్టు నడిస్తూ గుడి చేరుకొన్నాడు

గుడికడ వాహనాలు ఏమీలేవు. ఎవరూ వున్నలాడ కూడా కనిపించడం లేదు. ముందు ప్రభాకరన్ వెనకా తంగరాజు గుడి లోపలికి నడిచారు!

లోపల వికాలంగావుంది. కుడిచేతి వైపు రెండు స్తంభాలు సగానికి వై కులిపోయి వున్నాయి. వై కప్పు పసుళ్ళలోనుండి పీచులాంటి ఏవో మొక్కలు క్రిందికి బ్రేళ్ళాడుతున్నాయి. కొన్ని స్తంభాలు ఇంకా బలంగా వుండడంతో కప్పు నిలబడివుందని గ్రహించాడు ప్రభాకరన్.

తంగరాజు గన్ పొజిషన్లో పట్టుకొని చురుగ్గా చుట్టూ కదులుతున్నాడు! ఏ క్షణాన్నయినా శత్రువుల తుపాకులు గరించే పరిస్థితి అది!

అటూ ఇటూ వున్న గోడలు వైభాగాన, రాళ్ళు

చాలావరకూ పడిపోవడంతో బయటవున్న చెట్ల సందుల నుండి వెలుతురు లోపలకు స్వేచ్ఛగా పడుతుంది.

వాటిగా ఇరుగా కనిపిస్తున్న గర్భగుడి తలుపులపై పడింది ప్రభాకరన్ దృష్టి! చెక్క తలుపులవి. మూసి వున్నాయి. వాటిని సమీపించాడు ప్రభాకరన్. చివికి పోయి ఎండిపోయి రాలి రంగులో కలిసిపోయి ఉన్నాయా తలుపులు. దగ్గరకొస్తే గానీ చెక్కతలుపులని గ్రహించడం కష్టం.

కుడిచేతో నెన్ గన్ చంకలో యిరికించుకొని ఎడం చేతిని గడియలేని తలుపులపై వేసి ముందుకు నెట్టాడు.... తేలిగా తెరుచుకొన్నాయవి శబ్దం చేయకుండా!

కొద్దిపాటి చీకటినిండిన చిన్న గర్భగుడిలో ఉచ్చేత్తు ఆకారం కలిగిన రాయి కనిపిస్తూంది ఎదురుగా! వెలుతురు బాగానే వుంది. క్రింద రాలి నేల కూడా కుభ్రంగా వుంది. గర్భగుడి లోపలికి ప్రవేశించారెద్దరూ.

విగ్రహాన్ని దగ్గరగా చూస్తే, దానిపై చెక్కివున్న పెసవేసుకొన్న రెండు సర్పాల ఆకారాలు కనిపించ సాగాయి.

క్రింద నేల పరికుభ్రంగా వుండటమే ప్రభాకరన్ ని ఆశ్చర్యపరిచింది. శత్రుసైనికులు అందులోనికి ప్రవేశించారన్నది, ఆలోచించ నవసరంలేకుండా అర్థమవుతూంది స్పష్టంగా!?

విగ్రహానికి వెనుక బైపు ఖాళీగా వుంది!

అటుబైపు నడిచారు. మూడడుగుల మారం వుంది

విగ్రహం నుండి గోడవద్దకు! సరిగ్గా ఇద్దిరి చూపు ఒక ప్రాంతంమీద పడ్డాయిక్కడ!?

నలుపలకలుగా లోపలికి చదునుగావున్న అంసులం
లోతు కలిగిన గొయ్యి!

ప్రభాకరన్ కదిలాడు. గోతి నేలపై బూటుకాలు
వేసి అడుక్కి తిట్టి చూసాడు గట్టిగా!

అది కదులుతూందని గ్రహించగానే చటుక్కున
కాలు దానిపైనుండి తిసి వేసాడు. తర్వాత అడుగుభాగం
అలాగే వుంది. ప్రభాకరన్ కాలును మళ్ళీ దానిపైనొక్కి
పట్టాడు. అది కదిలింది పక్కకు. ఇద్దరికీ అర్థమయింది!

కాలునో బలంగా దానిని అదిమాడు ప్రభాకరన్.
ఈసారి స్పష్టంగా కదులుతూ పక్కకి జరిగిపోయింది ఆ
కాతి పలక!?

క్రింద చిమ్మ చీకటిలో కొద్దికొద్దిగా కనిపిస్తూన్న
సన్నటి ఇనుప నిచ్చెనను విభ్రాంతిగా చూస్తూండి
పోయారు వాళ్ళిద్దరూ....!!

5

“మేగాడ్! ఏమిటి అండర్ గ్రాండ్! దానిలో ఏమిటి
వాళ్ళకు పని?” తెల్లబోతూ అన్నాడు ప్రభాకరన్
స్వగతంగా.

“ముందు దిగి చూద్దాం....!” అసక్తిగా చెప్పాడు
తంగరాజు.

కాగ్రత్తగా కదిలాడు ప్రభాకరన్ ముందు. ఇనుప
నిచ్చెన ఇద్దరు దిగుతున్నా కదలిక లేకుండా బలంగా
వుంది. అది శత్రుసేనికులు కొత్తగా అమర్చినదని ఆర్థ
మవుతుంది. కాతిపలక అడుగుభాగాన, చాలావరకూ అరిగి
పోయిన గుండ్రటి ఇనుపగుట్టు ఉండటం చూశారు. వాటి
కలనే పలక, వ్రెన్ ఆయితే ప్రక్కకు జరుగుతుంది.

క్రింద చీకటిలోకి దిగారు. సరిగ్గా పైన వున్న గట్టి
నుడి అంత గది ఉన్నట్లు చుట్టూ మసగ్గా కనబడుతూన్న
గోడలవలన తెలుసుకొంది.

అప్పటికే కిట్ గోనుండి లైటర్ తీసి వెలిగించాడు
తంగరాజు, పరిసరాలు కొద్దికొద్దిగా వెలుగులోనికి
రాసాగాయి!

పొడవాటి గోధును రంగులో ఉన్న పెట్టెలు విదారు
రెండు పరస్పరం పేర్చబడి ఉన్నాయక్కడ!

“ఏమిటివి?” అంటూ తడిమి చూశాడు ప్రభాకరన్.
తంగరాజు లైటర్ ఎడం చేతిలోనికి మార్చుకుని వాటిని
ప్రయత్నించాడు. ప్రత్యేకించి వాటికి తాళంకప్పులవంటి
వేమీ లేవు! మూతవేసిపట్టున్న భాగాన పైన చిన్న
చిన్న రంధ్రాలు నాలుగేసి ఉండటం గమనించారద్దరూ
ప్రతి పెట్టెకు!

అరంధ్రాలకు మాత్రమే తయారుచేయబడిన తాళాల
తోనే వాటిని తెరవడం వీలవుతుంది. ఆర్యలో అతి
ముఖ్యమయిన ఆయుధాలు దాచడానికి మాత్రమే ఉప
యోగించి పెట్టెలివి!

చూసిన కాసేపటికే ఇద్దరికీ ఆ విషయం అర్థమయింది.
ప్రతి పెట్టెకు అన్నితైపుల ఎర్రటి రంగులో ప్రమాదాన్ని
నూచించే పుర్రె ఎముకల గుర్తులు చిన్నవిగా ముద్రించి
ఉండటం గమనించారు!

“ఇవి ప్రమాదకరమైన యేవో ఎక్స్‌ప్లోజివ్స్ అని
నిరారణగా తెలుసుకొనే వుంది! వీటితో వీళ్ళేం చేయ
బోతున్నారో మాత్రం అగమ్యగోచరంగా వుంది!”
సాలోచనా అన్నాడు ప్రభాకరన్.

“ఇదేవో పెద్ద కుట్రలా వుంది — ఇలాంటి భాగంను

చూసినప్పుడే అనుమానించాను నేను! అతడి చేయి వుందంటే ధ్వంసమే మరి అక్కడ....!!" టెన్నకగా అన్నాడు తంగరాజు.

తర్వాత ఊపిరి బిగబట్టి లెటర్ను శ్రద్ధగా గది చుట్టూ తిప్పి పరిశీలిస్తూ మళ్ళీ అన్నాడు "వీళ్ళ తతంగం ఎటునుండి ఎలా సాగుతుందో అర్థం కావడం లేదు నాకు?!"

భారత — పాకిస్తాన్ బోర్డర్ లో, వాళ్ళున్న గుడి, ఆ చుట్టుప్రక్కల కొండప్రదేశం 'ప్రావిడ్ ఏరియా' (PROVIDE AREA) లోనికి వస్తాయి. (అంటే ఇరు దేశాల వాళ్ళు అక్కడి ప్రాంతం తమ భూభాగం లోనికే వస్తూందని వాదించుకోవడంవల్ల, అక్కడ యొక్క వ హింసాకాండ జరిగే అవకాశం ఉండటంవల్ల ఇరు దేశాల వెనికులు ఆ ప్రాంతంలో రహస్యంగా సంచరిస్తూ క్రమంగా ఆ ప్రదేశాన్ని సొంతం చేసుకోడానికి అన్ని రకాలుగా ప్రయత్నిస్తారు.)

ఆ ప్రాంతంలో యొక్కతగా కాల్పులు జరగడానికి కారణం కూడా అదే! నిజానికి అది భారత భూభాగం లోనికే వస్తూంది. కానీ పాకిస్తానీయుల కవ్వంపు చర్యల వల్ల కాల్పులలో భారత్ తప్పనిసరిగా జోక్యం చేసుకోవలసి వస్తూంది.

ఆ ప్రాంతంలో నిరంతరం భారత్ — పాకిస్తాన్ వెనికులు రహస్యంగా సంచరిస్తూనే ఉంటారు. అది ఇరు దేశాల వారికీ తెలిసిన రహస్యం!!

"అరె! ప్రభాకర్ చూడిటు!" కంఠం పెంచి చెప్పాడు తంగరాజు. అతడి ముఖంపై ఆశ్చర్యం!

ప్రభాకరన్ దగ్గరగా వచ్చి చూశాడు. అతడి కళ్ళు

పెద్దకయ్యాయి. సన్నటి లైటర్ కాంతిలో లోపలికి కనిపిస్తూన్న సారంగ మార్గాన్ని గమనించి!!

“వి థింక్ ఎగాటి దిస్ కి రిగ్ మిస్టరీ?” అప్రయత్నంగా ప్రభాకరన్ పెదాలు కదిలాయి.

మిస్టరీ కొద్ది కొద్దిగా విడిపోతున్న ఆనందం ఇద్దరి ముఖాల్లోనూ లీలగా గోచరిస్తూంది. ముందుకు వెళ్ళడానికి సంసిద్ధులయ్యారు ఇద్దరూ..... పాకిస్తానీయులు ఆపరేషన్ ను ఢిల్లీకి చేయడం ప్రాణాలతో చేలగాటం అని తెలుసు వాళ్ళకు! ప్రభాకరన్, తంగరాజు చేతిలో నుండి లైటర్ ను అందుకున్నాడు.

ఇద్దరు మనుషులు పట్టే వెడల్పుగల సారంగం క్రింద చదునయిన నేలతో ప్రయాణించడానికి సౌకర్యంగా వుంది. అది శత్రువులు దానిని క్లియర్ చేయడంవల్లనే సాధ్యపడిందని తెలుస్తూనే వుంది!

సారంగం గోడలు వాటిపై వున్న గీతలు, నేల వాసననుబట్టి ప్రభాకరన్, అది ఎన్నో సంవత్సరాల క్రితం తొల్చబడిన అతి పురాతనమైన సారంగం అని గ్రహించాడు. అతడు లైటర్ పట్టుకొని ముందు నడుస్తున్నాడు!

రానురాను సారంగం ప్రాంతం క్రిందకు దిగిపోతూ వున్నట్టు ఉండటం గమనిస్తున్నారద్దరూ.

6

ఆలోచిస్తుంది—

వెడల్పు వున్నా ఎత్తు లేకపోవడంవల్ల పాతతున్నట్టు నడకలసి వస్తుంది. క్రింద నేలకూడా ఎగుడుదిగుడుగా ఉంది!

గంట క్రితమే లైటర్ ఆశ్చర్యకారు. ఎక్కడినుండో

వెలుతురు మసగ్గా పడుతూంది.

అప్పటికి దాదాపు తొమ్మిది మైళ్ళు పైనే నడిచారు వాళ్ళు! మధ్యలో అక్కడక్కడా ఆగారు. మిగిలిన బ్రెడ్లతో భోజనం కూడా పూర్తి చేశారు. వళ్ళంతా నొప్పులతో పీకతున్నప్పటికీ, అతికష్టమీద పళ్ళు విసువున బాధను ఓరుస్తూ నడుస్తున్నారీద్రూ.

ఇంతలో ముందున్న ప్రభాకరన్ ఉలిక్కిపడి బోర్లా పడుకున్నాడు. ఆతడి మనసు ప్రమాదం గ్రహించింది. అది చూసి తంగరాజు పక్కకు తప్పుకున్నాడు.

“ఎయ్ ఎవరది?” అంటూ ఉరుదులో అరుస్తూ ఎగుడుదిగుడుగా వున్న వట్టిదిబ్బల వెనుకనుండి, పాకిస్తాన్ సైనికుడు ముందుకు వచ్చాడు. ఆతని కళ్ళు పరిసరాల్ని తుణ్ణుగా పరిశీలున్నాయి! చేతిలో సైన్స్ బిల్డింగ్ శత్రువులకొరకు వెనుకుతూంది.

ఊపిరి బిగబట్టి చూశాడు ప్రభాకరన్. దూరంగా ఉన్న సైనికుడు మరి కాస్త ముందుకు వచ్చాడు. కాసేపు ఆగితే అతడి కేకలకు మరికొద్దిమంది సైనికులు వచ్చి పడతారని అతడికి తెలుసు! సైనికుడు అనుమానం బలపడ్డంతో గబగబా ముందుకు దూసుకొచ్చాడు.

ప్రభాకరన్ చేతిలో గన్ నిప్పులుకక్కింది శబ్దంతో! సన్నటి కేక గొంతులోనుండి వెలువడకముందే దబ్బున క్రిందికి జారిపోయాడా సైనికుడు. ఇద్దరూ త్వరగా ముందుకు కదిలి సైనికుడి బాడీని ఓ మూలకు స్దారారు.

అదృష్టవశాత్తూ మరెవరూ వాళ్ళకు ఎదురుపడలేదు. ప్రభాకరన్ కి అనుమానం మనసులో పీకతోంది. మరి కొంతమంది తప్పనిసరిగా అక్కడ ఉంటారని!

మరో పదడుగులు నడిచాక దారి సాల్వో అయింది.

అరమెలు మారలముందే వెలుతురు కనిపించినప్పుడే, దగ్గరలో సారంగం అంతిమవదానికి అవకాశం వుందని గ్రహించాడదూ.

దారి ప్రారంభంలో వలె ఎత్తు పెరిగింది. అటూ ఇటూ వికాలంగా ఏర్పడింది. రిలేఫ్ గా నిట్టూర్చాడు తంగరాజు.

సారంగ మార్గం అంతటితో అంతమయ్యింది. పైకి ఇనుపనిచ్చిన కనబడుతూంది! స్వచ్ఛమైన గాలి వస్తున్నప్పటికీ, అప్పటికే చీకట్లు ముసురుకొవడం వలన వెలుతురు తగ్గినాతుంది.

ఈసారి నిచ్చిన బాగా ఎత్తుగా ఉంది. పైన మూతలాంటిది ఏదీ లేకుండా ఖాళీగా వికాలంగా వుంది. సారంగ మార్గానికంతిటికీ గాలి అక్కడి నుండే వస్తూంది.

ఇద్దరూ నిచ్చిన ఎక్కి పైకి చేరుకొన్నారు. పగలంతా సారంగం లోపలే గడవడం వల్ల ఇద్దరి దుస్తులు చెమటకు తడిసిపోయి జిడ్డుగా ఒంటికి అతుక్కొని పోయాయి. ముఖాలు నిల్లగా కమిలిపోయాయి సరైన గాలిలేక.

చుట్టూ అకాకాన్నంటే చెట్లు వాళ్ళను చుట్టుముట్టినట్లున్నాయి! నాలుగడుగులు వేసి వేయగా నే ప్రభాకరన్ దూరంగా పొదలో కదలిక పసిగట్టాడు....!

“తంగా ...!” అంటూ త్వరిత్య్వరిగా తంగరాజుని హెచ్చరించి పక్కనున్న చెట్లలోనికి దొరికిపోయాడు. తంగరాజు కూడా అక్కడినుండి కదిలిన వెంటనే ‘జ్జ్ జ్జ్ జ్జ్....’ మంటూ సెన్ గన్ బుల్లెట్లు ఆకులతో కప్పబడిపోయి ఉన్న నేలలోనికి దూసుకొని పోయాయి.

అలస్యం చేయలేదు ప్రభాకరన్ ....మంట కనిపించిన వెళు తన గన్నుని ఓ వెన్ చేసి — చటుక్కున అక్కడి నుండి తప్పుకున్నాడు!!

ఎత్తయిన చెట్టు మధ్యభాగంనుండి ఇసుకమూటలా చప్పుడు చేస్తూ పడిందొక ఆకారం. తర్వాత మరి లేక లేదు! మరో శత్రువు మరిణించాడని గ్రహించాడు ప్రభాకరన్.

ఎక్కడున్నాడో అక్కడే ఉండిపోయాడు తంగ రాణి. నేలమీద ఆకులెక్కువగా ఉన్నాయి! ఎందు టాకులు మరి ఎక్కువున్నాయి. కాలుకదిపితే అవిచేసే శబ్దానికి శత్రువుల బుల్లెట్లు తన వంటిని జల్లెడ చేయడం భాషమిని గ్రహించి రాయిలా అక్కడే వుండిపోయాడు.

ప్రభాకరన్ ఆలోచించసాగాడు. శత్రువులు ఎంత మంది వున్నారో తెలీకండా పోరాడడం కష్టమని గ్రహించాడు. బాగా ఎక్కువమంది వుంటే కొంతమందిని కోల్పోయినప్పటికీ దొమ్మిగా కలబడి తామిద్దర్నీ క్షణాల్లో మట్టపెట్టేయగలరు!

వాళ్ళలో అతి దాళించినంత ఉధృతం లేకపోవడంవల్ల - వాళ్ళ సంఖ్య తక్కువేనని ఆతడి కర్ణం అవుతూంది!

క్రిందనున్న రాయిలీసి ఎడం పక్కగా ఎత్తునుండి పడేలా విసిరాడు దూరంగా! శబ్దం అయింది....!

శత్రువుల నుండి రిస్పాన్స్ ఏమీలేదు. ప్రస్తుతం ఆతడున్న స్థానం సురక్షితమైంది! కదిలి దాన్ని పోగొట్టుకోవడం ఆతడికివ్వలేదు. అందుకే కాసేపు ఓపికపట్టాడు.

అంతలో ఎదురుగా ఉన్న చెట్టుపైనుండి ఒక ఆకారం క్రిందికి దూకింది! ఆతడికి రెండు మూడు అడుగుల దూరం నుండి, వరుసగా బుల్లెట్లు పేల్చుకుంటూ మెరుపులా

పరిగి తి చీకట్లో కలిసిపోయింది. కాలిన బుల్లెట్ల చాగ
చీకట్లో అస్పష్టంగా వెకిలేనూ వాసనను వెదకలుతూంది.

ప్రభాకరన్ తన గన్ను ఓ పెన్ చేయలేదు. వెలుతురు
అనిన వెంటనే తనపైకి బుల్లెట్లు వర్షంలా కురుస్తాయని
భచ్చితంగా తెలుసుకొడికి!

చతుక్కన లేచి ఆకారం వెళ్ళినవైపు చురుకుగా
కదిలాడు.... ఆ ఆకారం చేసిన చప్పుడులో, ప్రభాకరన్
అడుగుల చప్పుడు మరుగున పడిపోయింది!

7

వికారమైన చెట్టువెనుక దాగి నిశితంగా చూశాడు.
ఇందాక వెళ్ళిన ఆకారం మెల్లగా చెట్టెక్కుతూంది.
గన్నులో గురిపెట్టి శత్రువు పొజిషన్ లోనికి రాగానే
ఓ పెన్ చేశాడు ప్రభాకరన్ .... శబ్దంచేస్తూ బుల్లెట్ ఎర్రని
మంటనుండి దూసుకళ్ళాయి!!

వికృతంగా అరుస్తూ క్రిందపడ్డాడు వాడు. మరు
క్షణం ప్రభాకరన్ వైపు చూడుచోట్లనుండి భగభగ
మందాయి పెన్ గన్స్!!

బుల్లెట్లు అతడున్న చెట్టును సగానికి చీల్చేకాయి.
కొన్ని అరిడి చెవుల ప్రక్కలనుండి, భుజాల ప్రక్కనుండి
వెచ్చగా దూసుకొని పోయాయి.... క్షణంలో ప్రభాకరన్
అక్కడినుండి కదిలి, తంగ రాజు వద్దకు వచ్చిపడ్డాడు.

“ఆర్ యూ రైట్!” గొణిగాడు తంగ రాజు.

“రైట్!” చుట్టూ పరికిస్తూ చెప్పాడు ప్రభాకరన్.

ఇందాక వెలుతురునుబట్టి శత్రువులు ముగ్గురున్నారని
పసిగట్టాడు అతడు.

తర్వాత చెప్పాడు “తంగా! ఇటువైపు ఇద్దరూ ఫినిష్.
వాళ్ళు ముగ్గురూ ఇలా వచ్చేలోపలనువ్వు తిన్నగా పోయి

అటునుండి క్రమ్ముకొనిరా!" హేచ్చరిస్తూ చెప్పాడు.

అతడి ప్యూహం ఆరంభమేకాని తంగరాజు చురుగ్గా కదిలాడు! మెరుపులా పరిగెత్తి దూరంగా వున్న చెట్ల చాటుకు పారిపోయాడు. తంగరాజు చేసిన చప్పుడుకి అతడి కూడా గన్ను గర్జించాయి... తంగరాజు తేమంగా అటు చివరికి చేరుకున్నట్టు ప్రభాకరన్ గ్రహించాడు.

తమను వాట్లు పెట్టలేక పోవడమేకాక తమకల సహచరుల్ని పోగొట్టుకోవడం, శత్రువులకు వెర్రెత్తించన్న విషయం చూచాయగా తెలుస్తూంది ప్రభాకరన్ కు!

చటుక్కున చిన్న రాయితీసి తంగరాజు వెళ్ళిన వైపుకి దూరంగా విసిరాడు. సిగ్నల్ అది తంగరాజుకి!

కాసేపు గడిచింది. తంగరాజు ఇంచాకటి నెనికుడి మాదిరిగా, గన్ను దరుసగా పేలుస్తూ పరుగెత్తుకొంటూ చెట్లలోనికి పరుగుతీశాడు! అతడికి తెలుసు అదెంత సాహసమో!

వెంటనే దూరంగా వున్న నెనికులు మగ్గురు. అతడి పైకి బుల్లెటు కప్పించసాగాడు. మెరుపులా వెలుపలికి వచ్చాడు ఆ అవకాశంకోసమే ఎదురుచూస్తున్న ప్రభాకరన్!

నిర్విరామంగా పేలుస్తున్న శత్రువుల గన్ను వెలుతురును జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ, నూటిగా మగ్గురివై పూకాల్పులు సాగించాడు.

సరిగ్గా ఇరవై కుణాలపాటూ కాల్పులతో కేకలతో ఆ ప్రాంతం ప్రతిధ్వనించింది! శత్రువులు మగ్గురు కాల్పులకు బలయ్యారు.

భారంగా ఉపిరి వదిలాడు ప్రభాకరన్. "తంగా.... తంగా!" అంటూ కొద్దిదూరం మసక చీకట్లోకి అర్చాడు.

కొద్దిక్షణాలలో “ఓకే! ఆర్కెట్!” అంటూ తంగ
రాజా చెట్ల చాటునుండి వెలుపలికి వచ్చాడు ఒగరుస్తూ.

“అందరూ అంతమయినట్టే!” చెప్పాడు తంగరాజా.

“ముం దీ ప్రాం తం ఏమిటో తెలుసుకోవాలి!”

అన్నాడు ప్రభాకరన్. గన్ను సర్దుకొని చుట్టూ పరికించ
సాగాడతడు. చెట్లలోపు దాటుకుంటూ బయటికి వచ్చిన
ఇద్దరూ అదిరిపడారు!?

క్షణాల్లో ఆ ప్రాంతం అంతా పట్టపగలుగా మారి
పోయింది ప్లస్ లెట్ కాంతివల్ల....! మోచేతులు
ముఖానికి ఆడు వెటుకుంటూ యెగురుగా ఏముందో
చూడాలని విశ్వప్రయత్నం చేయసాగారిద్దరూ.

“డోంట్ మూవ!” కర్కశంగా వినిపించిందో
కంతం.

“ఎవరు మీరు—ఏమిటి పోరాటం?” అనే కంతం
ప్రశ్నిస్తూంది ఇద్దర్నీ.

ప్రభాకరన్ గట్టిగా అర్చి చెప్పాడు తమ విరెంటిఫి
కేషన్, అప్పటికే వార్షిద్దరికీ అతగానాన ఆవసాగింది
వాళ్ళు ఇండియన్ ఆర్మీ అని. రిలీఫ్ ఆయ్యారిద్దరూ.

తెట్ల కాంతి సగం తగ్గిపోయింది. వాటి దిశ క్రిందికి
మారింది. ప్రభాకరన్, తంగరాజా కళ్ళు నులుముకొని
ముందుకు చూశారు.... రెండు బ్రుక్కులనిండా భారత
మిలటరీ సైనికులు ఆయుధాలు ధరించి ఉన్నారు.

కాస్త ముందున్న మరో బ్రుక్కులోని వ్యక్తి గట్టిగా
చెప్పాడు “ఇద్దరూ గన్ను పడేసి ముందుకు రండి!”

అతడు చెప్పినట్టే గన్ను క్రింద వదిలేసి ముందుకు
నడిచారిద్దరూ! తర్వాత తమవైపు ఆయుధాలు గురిపెట్టి
లేకపోవడం గమనించారు.

మిగతా పెనికలు దిగి లెట్ వెలుగులో పాకిస్తాన్ పెనికల మృతదేహాలను వెనుకరున్నారు. బ్రక్కలోని వ్యక్తి క్రింది దిగివచ్చి “విడింటిఫి కేషన్స్ చూపించండి!” అన్నాడు.

అతను మిలటరీ చీఫ్ కమాండర్ వినాయక్ లాల్ గా గుర్తించాడు ప్రభాకరన్. తను విడింటిఫి కేషన్స్ తీసి చూపుతూ “వీజ్.... మిష్టర్ వినాయక్ లాల్!” అన్నాడు ప్రభాకరన్.

వెంటనే ప్రభాకరన్ ముఖంలోనికి చూశాడు వినాయక్ లాల్ తర్వాత కార్డ్స్ పరిశీలించి తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

పాకిస్తానీయుల మృతదేహాలను వెనుక బ్రక్కలోనికి చేర్చిన తర్వాత చెప్పాడు ప్రభాకరన్ తో “కమాన్ ఫ్రాంట్స్ లెట్స్ గో టు ఆవర్ టెన్ మెంట్స్!”

వినాయక్ లాల్ ప్రక్కనే బ్రక్కలో కూర్చున్నా రిద్దరూ, సుమారు ఐదవ గజాల దూరంలో.... బాగా ఎత్తుగా వికాలంగా చీకట్లో కలిసిపోయి కనిపిస్తున్న గోడోన్నుని చూశాడు ప్రభాకరన్! ఏదో అనుమానంతో అతడి కనబొమ్మలు ముడిపడ్డాయి.

వినాయక్ లాల్ ని చూసి “ఏమిటవి కమాండర్?” అనడిగాడు.

చెప్పాడు వినాయక్ లాల్ “అవి మన ఆర్మీ ఆయుధ పాతరాలు!”

మరుక్షణం ఏదో ఆరంభంగానే “మెగాడ్!” అంటూ అప్రయత్నంగా అర్చాడు ప్రభాకరన్.

“వాట్స్ ది మేటర్?!” తెల్లబోతూ చూశాడు వినాయక్ లాల్.

రాత్రి తొమ్మిది దాటింది—

ప్రభాకరన్ చెప్పింది విని నిలువెల్లా కంపించిపోయాడు చీఫ్ కమాండర్ వినాయక్ లాల్.

“మన ఆయుధ స్థావరాలు ఇంత పెద్ద ట్రాప్ లో ఇరుక్కుపోయాయని ఇంతవరకూ మాకు తెలికపోవడం మిక్కిలి దురదృష్టం. ఇప్పటికి ఇరవైమంది సెక్యూరిటీ గార్డులు చంపివేయబడ్డారు ఆయుధాల గొడొన్నవద్ద! అది గొడొన్న స్వాధీనం చేసుకోవడానికి పాకిస్తానీయుల చిన్నపాటి దుశ్చర్యగా భావించడమే తప్ప, ఇంతదూరం ఉపొంచలేరు....!

.... సహజంగా ఏర్పడిన ఆ సారంగాన్ని ఆధారం చేసుకొని పాకిస్తానీయులు, మన, ఆయుధ స్థావరాల లోనికి ప్రవేశించి వాటిని బ్లాస్టింగ్ చేయడానికి ప్లాను వేయడం వాళ్ళకు తప్పితే తప్పాన్ని నిరూపిస్తుంది!” అన్నాడు వినాయక్ లాల్.

వినాయక్ లాల్ రెగ్యులంబో వున్నాడు వాళ్ళు. మరో నలుగురు ఆర్మీ ఆఫీసర్లు కూడా ఉన్నారక్కడ.

మళ్ళీ వినాయక్ లాల్ అన్నాడు “ఎనీ నహా ప్రాణాలకు తెగించి ఈ రహస్యాన్ని బేధించిన మీ ది. ఎస్. ఎఫ్ కు ఆర్మీ యెంకో ఋణపడి వుంది — ధాన్య వరీ మచ్!” ఆఫీసర్లు ప్రభాకరన్ తంగ రాజుల వంక కృష్ణ శాస్త్రవ్యక్తంగా చూశారు.

“సర్! మనం మంచు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల గురించి ఆలోచించండి— ఆవరణ మన ఆయుధాగారం ఎంత ప్రమాదంలో ఉందో గ్రహించారు కదా!”

ప్రభాకరన్ ముందుకు వంగి చెప్పాడు. అతడి కంఠంలో ఆదురా.

“డోంట్ వరీ! ఈ విషయంలో అలస్యం చేస్తే కలిగే పర్యవసానం ఊహించగలను. ఇప్పుడే కమాండర్ జనరల్ కి కూడా ఫోను చేస్తాను!” టెన్షనుగా చెప్పాడు వినాయక్ లాల్.

తర్వాత వెనక్కి తిరిగి నలుగురు ఆఫీసర్లను ఆయుధ సావరాలను పూరిగా చెక్ చేయమని చెప్పాడు నలుగురు మూలలా. వాళ్ళు శల్యూట్ చేసి వెళ్ళిపోయారు.

వినాయక్ లాల్ వెంటనే ఫోను అందుకొన్నాడు. కమాండర్ జనరల్ కి రింగు చేసి జరిగినదంతా చెప్పాడు... అవతలి నుండి జనరల్ చెప్పేది ఊణ్ణాగా విన్నాడు. దాదాపు పదిహేను నిమిషాల తర్వాత “ఓకేసార్ అలాగే!” చెప్పాడు చివరగా.

ఆసక్తిగా మాస్టున్న ప్రభాకరన్, తంగరాజు వంక చూసి చెప్పాడు “ముందు పాకిస్తాన్ వాళ్ళు వచ్చే సారంగాన్ని నీళ్ళ చేయమంటున్నాడు జనరల్ - ఆయుధ సావరాలిని డిటెక్ట్ చేయడానికి ఎక్స్ప్లోజివ్ నిపుణుల్ని నియమించమంటున్నాడు! ఈ పనికి కేళంలో అతి ముఖ్యులైన కొందరు ఎక్స్ప్లోజివ్ నిపుణుల్ని డిఫెన్స్ మినిష్టరుతో మాట్లాడి పంపిస్తానంటున్నాడు.”

“అలాగే సర్దాం! నా అభిప్రాయం ప్రకారం ముందు సావరాలలో కంప్యూటింగ్ డిటెక్టర్ ద్వారా శోధించడం మంచిది. ఎక్స్ప్లోజివ్స్ వినియోగానికి అక్కడే వుంటే ఎంత ప్రమాదం వాటిల్లుతుందో ఊహించడానికి భయంగా వుంది!” అన్నాడు ప్రభాకరన్.

వినాయక్ లాల్ సాలోచనగా తల ఉపాడు....

రాతి పన్నెండయింది—

గొడొప్పకి రెండు కిలోమీటర్ల దూరంలో తాత్కాలికంగా వేసిన మిలటరీ గుడారం అది! అక్కడి ప్రదేశం అంతా, చెటూ చేమలూ లేని వికాలమైన బీడు భూములు ప్రాంతం శావడంతో చలిగాలి గట్టిగా విసురుతోంది.

గాలికి గుడారంలో పైన అమర్చిన రెల్లటి నాలుగు విద్యుత్ బల్బులు కొద్దిగా ఉగుతున్నాయి. ఫీట్ కమాండర్ వినాయ్ కలాల్ తో పాటూ నలుగురు ఆఫీసర్లు, పద్దెనిమిదిమంది ఎక్స్ ప్లోజివ్ నిపుణులు—ప్రభాకరన్ తంక రాజులు కూడా వున్నారు. అందరూ చలికి ఉన్నితో తయారు చేయబడిన ఓవర్ కోట్లు ధరించి వున్నారు....

వెపన్ను గొడొప్పలో దొరికిన రెండు టన్నుల బరువు గల మొత్తం ఎక్స్ ప్లోజివ్స్ వున్నాయక్కడ! నోరు వెళ్ళబెట్టాడు వినాయ్ కలాల్ అవి చూసి!

డిన్ మిసల్స్ (నిరుపయోగం) చేయబడిన ఆ ఎక్స్ ప్లోజివ్స్ అన్నీ వాళ్ళ ఎదురుగా గుట్టలా పోయిబడి వున్నాయి. ఆఫీసర్లతో పాటూ ప్రభాకరన్ కూడా నిశితంగా వాటిని పరీక్షించి సాగాడు.

వాటిమీద ఎరుపురంగులో ఆమెరికా దేశపు పేరూ, అవి తయారైన కంపెనీ! సంబంధించిన కోడ్ నంబర్లు గుర్తులు వేయబడి వుండటం అందరూ గమనించారు!! అవన్నీ పూర్తి అధునాతనమైన ఎక్స్ ప్లోజివ్స్!

అప్పుడు చెప్పాడు నిపుణుల బృందంలోని ఒకవ్యక్తి చల్లగా “సార్! ఇప్పుడు దొరికిన ఎక్స్ ప్లోజివ్స్ కంటే, అతి చిన్నవెజులూ వుండే అత్యంత ప్రమాదకరమైన ఎక్స్ ప్లోజివ్స్ కూడా మన గొడొప్పలో వున్నాయి....

వాటిని మన డిటెక్టర్స్ లీలగా కనిపెట్ట గలుగుతున్నాయి. కానీ అవి వున్న ఖచ్చితమైన స్థలాన్ని సరిగా చూపలేకపోతున్నాయి. చాలా ప్రమాదభరితమైన ఆ ఎక్స్ప్లాజివ్స్ ఆమెరికానుండి పాకిస్తాన్ లేకపోతే గా ఇమ్ పోరు చేసుకొని వుంటుందని మా అంచనా....!

నిపుణుడు చెప్పింది అర్థంకాగానే అక్కడున్న ఎక్స్ప్లాజివ్స్ అన్నీ ఒకేసారి పేలిపోతే అదిరిపడారు అంతా!?! శరీరం చలనాన్ని కోల్పోయినట్టు నిస్సత్తురగా చూశాండానిపోయాడు వినాయక్ లాల్. అతనినంటే దేశ భక్తునికి నిజంగా ఇది వజ్రఘాతం అనిపించింది ప్రభాకరన్ కి.

“మిస్టర్ ప్రభాకర్! వీళ్ళ పేల్ మీ ది విడియా.... పరిస్థితి ఎంత క్లిష్టంగా తయారయ్యిందో మీరూ విన్నారు! ఎలాగయినా మనం మన ఆయుధాల్ని, గోడౌన్సుని కాపాడుకోవాలి. ఇప్పుడే ప్రైమ్ మినిష్టర్ కి, డిఫెన్సు మినిష్టర్ కి ఫోను చేస్తాను....

పాకిస్తానుకి ఈసారి గట్టిగా బుద్ధి చెప్పండే ఊరు కోను నేను?” అన్నాడు ఆవేశంగా వినాయక్ లాల్.

ప్రభాకరన్ నిపుణుడివైపు చూశాడు “సుమారు అవి ఎన్ని వున్నట్టు తెలిసింది మీ పరిశోధనలో?” అడిగాడు.

నిపుణుడు “వందపైనే వుండొచ్చు. అన్నీ హై పవర్! రిమాట్ కంట్రోల్ డ్ ఆయ్యంటాయిని మా అంచనా. అవి వీటిలాగ పేమ్ కార్డుకాదు. ఖచ్చితంగా రిమాట్ కంట్రోల్ డ్!” అన్నాడు.

హతాశులయ్యారు అందరూ!! రిమాట్ కంట్రోల్ డ్ అంటే ఏ క్షణాన్నయినా గోడౌన్సు మనీ కావచ్చునని

అరమయింది వాళ్ళకు!

కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించి వినాయకలాల్ వెళ్ళు తిరిగాడు ప్రభాకరన్ “సర్! చనిపోయిన పాకిస్తానీ సైనికుల మృతదేహాలు ఎన్ని దొరికాయి మనకు....” అనడిగాడు.

రిమాట్ కంట్రోల్ డ్ ఎక్స్ప్లాజివ్స్ గురించి గుస గుసలుగా మాట్లాడుకొంటున్న నలుగురు ఆఫీసర్లు కూడా, అతడి ప్రశ్నకు ఆశ్చర్యపడి సంభాషణ నిలిపివేశారు!

ప్రస్తుతం అది అసందర్భపు ప్రశ్న అయినా, ప్రభాకరన్ మీద అప్పటికే ఏర్పడిన నమ్మకంచేత చిరాకు పడకుండా సమాధాన మిచ్చాడు వినాయకలాల్ “అరు దేహాలు! ఏం?!” అడిగాడు మళ్ళీ.

వాళ్ళవద్ద ఏం ఆధారాలు లభించలేదని అందరికీ తెలుసు!.... కాసేపు ఆగి వినాయకలాల్ తో చెప్పాడు ప్రభాకరన్ ఏం చేయాలా!”

10

మర్నాడు రాత్రి పదకొండు గంటలకి—

ఆయుధ పాకరానికి ఇరవై గజాల దూరంలో వున్న చెట్లతోపు లోపల సారంగమార్గం అప్పటివరకూ నిశ్చలంగా వుంది. ఇంతలో చిలచిలమంటూ వెలుపలికి వచ్చారు పాతికమంది పాకిస్తానీ సోలదరు!!

వాళ్ళు రాగానే అక్కడ కాపలావుండే తమ వాళ్ళ కోసం చూశారు.... వాళ్ళలో కొంతమంది ముఖాలకు గాజా మాస్కోలు ధరించి వున్నారు.

చీకటిలో చెట్లచాటు నుండి ఆయుధాలు ధరించిన ఆరుగురు సోలదరు బయటికి వచ్చారు. పాకిస్తానీ ఆర్మీ దుస్తులు ధరించిన భారతీయ సైనికులు వాళ్ళంతా! ఆ

చీకటిలో అక్కడున్న వాళ్ళెవరి ఆకారాలు పూర్తిగా కనిపించడంలేదు!!

ముందు నిలబడివున్న మిలటరీ ఆఫీసర్ ఆరుగురినీ చూసి ర్య.వీ.గా తల పంకించాడు. ఉర్దూలో చెప్పాడు “మేము గొడవొస్తుంది పోయి వస్తాము ఈ కోజుతో మనందరి ద్యూటీ పూర్తవుతుంది.... తెల్లవారు జామునే మన ‘ఆపరేషను బాస్కెట్’ పూర్తవుతుంది....

డింతో ఆయుధాలన్నీ కోల్పోయిన ఇండియన్ ఆర్మీ, కాశ్మీర్ భూభాగాన్ని మనం స్వాధీనం చేసుకొంటుంటే నిస్సహాయంగా చూడడం తప్ప ఏమీ చేయలేని దుస్థితి లోనికి నారబోతుంది!!”

మిగతా సైనికులు ఆనందంతో గుసగుసలుగా ఏదోదో మాట్లాడుకొన్నారని ఉర్దూలో ఉర్దూ వచ్చిన ఆరుగురు భారతీయ సైనికులు కూడా వాళ్ళతో పాటూ ఆనందాన్ని ప్రకటించారు!

ఆరుగురిని వదిలి బృందం కదిలింది గొడవొస్తుంది పు.... భయంకరమైన ఎక్స్ప్లోజివ్స్ కదుపులో దాచుకొన్న గొడవను, ఎప్పటిలాగే ఎత్తుగా గంభీరంగా చీకట్లో కలిసి పోయి వుంది!!

ఎత్తుగా పొడవుగావున్న ఇసుపపెట్టెలు అతి పెద్దవి, దాదాపు అగ్రవైద్యశాల అడుగుల ఎత్తున పది కిలోమీటర్ల పొడవునా పేర్చబడి వున్నాయి ఉక్కు గోడల్లా! మసక చీకటి క్రమ్ముకొని వుండక్కడ! అవిసరమైన కొన్ని ప్రదేశాల్లో చిన్న చిన్న కరెంట్ దీపాలు వెలుగు తున్నాయి.

ఆర్మీకి కావలసిన సర్వాయుధాలు సప్లయి చేయగల

భారతీయ ఆయుధ భాండాగారమది. వివారు గంటలో
మంటలో మునిగిపోయే ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొన్న
బోతుంది....!

ఒక మనిషి మాత్రమే నడవడానికి వీలున్న సన్నటి
సందు అది. పిల్లికంటే మెత్తగా అడుగులు వేస్తూ కదులు
తున్నారు ప్రభాకరన్, తంగరాజు అందులో! అటూ
ఇటూ ఎత్తుగా వేర్చబడిన ఇనుప పెట్టెల మధ్యనున్న
సన్నటి బాటలు చాలా వున్నాయా గోడొళ్ళో.

అయితే ఖచ్చితమైన అంచ ప్రకారం మాత్రమే
అక్కడ సంచరించాలి.... తేడా జరిగితే శత్రువులకు
ముఖాముఖి ఎగురయ్యే ప్రమాదం వుందని తెలుసు ఇద్దరికీ!

ఇంతిలో చప్పుడు వినిపించింది! ప్రక్క బాటలోనికి
తప్పుకొన్నారద్దరూ. ఇద్దరు సోలరు ఆ మార్గం గుండా
వస్తున్నారు వాళ్ళు పాకిస్తాను సెనికులని స్పష్టంగా
అరమవుతుంది!

అంచుదగ్గర అగి ఏదో తడుముతున్నారు వాళ్ళు!
వారిద్దరి ముఖాలకు సన్నటి గాజమాస్కాలు వుండటం
గమనించారు!! రెండు నిమిషాలు గడిచాయి. వాళ్ళు
కదిలారు!

మరుక్షణం ముందుగా నిర్ణయించుకొన్న పథకం
ప్రకారం—ప్రభాకరన్, తంగరాజు మెరుపులా వాళ్ళ
పైకి అంఘించారు!

సెనికులు త తరపడి తమ గన్లు వేల్చే లోపల,
ఇద్దరి చేతుల్లోనూ సైలెన్సర్స్ అమర్చిన రివోల్వర్లు నిశ్చ
బంగా వేలాయి! ముఖానికి మాస్కాలుండటం వల్ల అరిచే
అవకాశం లేకుండా సెనికులిద్దరూ నేలకూలారు.

క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా ఆ మాస్కాలు

తోడుకొన్నారెద్దరూ ముఖాలట. రహస్యం అంతా వాటిలోనే వుందని తెలుస్తోంది వాళ్ళకు!?

మాన్క్ గాను వెకి తేలరంగులోనే కనిపిస్తున్నా ముఖానికి తోడుకొంటే నీలం రంగులో పరిసరాలు కనిపిస్తున్నాయి! ఇండాక పైనికులు నిలబడ్డ ఆంచుదగ్గర ఆగి చూశారు....!

అప్రయత్నంగా ముఖముఖాలు చూసుకొన్నారెద్దరూ! మాన్క్ లో నుండి ఎదురుగా నీలం రంగులో కనిపిస్తున్నది చూసి!!

11

నిలుపలకలుగా అరచేతివెజాలో మాడంగుళాల మందపాటి బాక్స్ ఒకటి కనిపిస్తుందక్కడ!? ఎరుపు రంగులో వుందది.

“అరె!?” ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు ప్రభాకరన్, మాన్క్ తొలగించి, వరుసగా పేర్చబడిన పెద్ద పెద్ద ఇనుపపెట్టెలు తప్ప ఆంచుదగ్గర మరేం కనిపించడం లేదు!

అప్పటికే తంగరాజు కూడా మాన్క్ తొలగించి పరీక్షించాడు. ఇద్దరూ తిరిగి మాన్క్ లు ధరించారు.... మెల్లగా అర్థమయింది వాళ్ళకు!

అత్యంత ప్రమాదభరితమైన ఆ ఎక్స్ప్లోజివ్స్ వాళ్ళు ధరించిన మాన్క్ లో మాత్రమే కనిపిస్తాయి. ఆయుధాలు దాచివుంచిన ఇనుపపెట్టెను ఆంచుదగ్గర జాగ్రత్తగా ఎక్స్ప్లోజివ్ పరిమాణంలో కట్ చేసి వాటిని అమర్చారక్కడ!

మామూలుగా కళ్ళకుగానీ నిపుణుల వద్దనున్న కంప్యూటింగ్ మెషీన్సుకుగానీ, ఉనికి కొద్దిగా తెలుస్తుంది తప్ప

పూరిగా బయట పడవవి!

ప్రభాకరన్ గ్లాస్ తొడుక్కొన్న తన చేతుల్ని మెత్తగా దానిపై వేసి బాగ్రత్తగా తడిమాడు.... ఎక్స్ ప్రోజెక్ట్ దేని ద్వారా అంటించబడలేదు. రంధ్రంలో యిరికించబడిందంటే!

నెమ్మదిగా వేళ్ళతో కదుపుతూ అక్కడినుండి దాన్ని బయటికి తీసాడు. వీపుకు తగిలించుకొన్న బాగ్ లో పరేసుకొన్నాడు దానిని. ప్రస్తుతం దానిని పరిశీలించి చూడవలసిన అవసరంగానీ, ప్రమాదంగానీ తేదని గ్రహించాడు.

తర్వాత మిగతా మార్గాలు వెదకసాగారు ఇద్దరూ... కాసేపటికి నలుగురు సోల్జర్స్ ని కనిపెట్టారు. నలుగురూ బాగా చీకటిగా వున్న ఒకచోట రంధ్రాలు చేర్చుకనిపించారు!

కొత్తగా అక్కడ ఎక్స్ ప్రోజెక్ట్ ని అమర్చడానికి సిద్ధమవుతున్నారు వాళ్ళు. మొదట ఇద్దరి మందిగానే మోస్కోలు ధరించిన వాళ్ళంతా అవి అమర్చడానికి శిక్షణ పొందారని తెలుసుంది.

ఇద్దరూ సదేసుగా ఎటాక్ చేసి వాళ్ళను మట్టుపెట్టడానికి నిర్ణయించుకొన్నారు. కళ్ళతో నేగ చేసుకొని కదిలారు!

తంగరాజు ఆటువై పునుండి తిరిగివచ్చాడు. ప్రభాకరన్ ఎదురుగావున్న సందుకి కుడివైపు తిరిగి మెరుపు వేగంతో చూసుకొని వచ్చాడు!!

సోల్జర్లు ఉలిక్కిపడి చేతిలో రంధ్రాలు చేయడానికి ఉపయోగించే మిషిన్సు క్రింద పడవేసి, పైన్ గన్ లు ఓపెను చేశారు కంగారుగా....!

ప్రభాకరన్ నేర్పుగా కదులుతూ ముందున్న ఇద్దర్నీ
 కాశ్యేకాదు—ఇంతలో అవతలివెపు నుండి తంగరాజా
 మూలుగు వినిపించింది! అప్పటికే అతడు ఒక సోల్జర్ని
 నేల కూల్చాడు....

ప్రభాకరన్ వెంటనే నాలుగో వ్యక్తి వెనక్కి తిరగక
 ముందే అతడివెపు మాట్ చేశాడు! వెనుకనున్న పెట్టె
 లపై వాలిపోయి క్రిందకు జారిపోయాడా సోల్జరు.

పరుగులాంటి నడికతో ప్రభాకరన్, తంగరాజాని
 చేరుకొన్నాడు! అప్పటికే పెక్కి లేచాడు తంగరాజా.
 “తంగా! ఆర్యూ ఓ.కే!” ప్రభాకరన్ అనుర్ధాగా
 ప్రశ్నించాడు. “ఓ కే.... ఓ.కే....!” అంటున్నాడు
 తంగరాజా. అతిడి ఎడమ భుజంపైనా, ముఖానికి క్రిందగా
 చివర్న బుల్లెటు మాసుకొని పోవడంతో అక్కడి చక్కం
 చీరుకొనిపోయింది.

వెన్ గన్ను పేలివ శబ్దానికి మిగతా సోల్జర్లు అక్కడి
 వచ్చే అవకాశం వుంది! కాబట్టి ఇద్దరూ చచ్చిపడున్న
 సోల్జర్ కదలుండి ఎక్స్ప్లోజివ్స్ అన్నీ తిసుకొని, చక
 చకా కదిలి ఒక బాటలో నుండి మరో బాటలోనికి
 మారుతూ మారంగా వెళ్ళారు....

రక్తంతో తంగరాజా చేతిదగ్గర చొక్కా తడిసి
 పోతూంది! వెంటనే ప్రభాకరన్ బాగ్ లోనుండి వేస్ట్ గా
 వున్న క్లాత్ పదికి త్వరగా తీసి చింపి, తంగరాజా
 చేతిపై రెండుచోట్లా బలంగా కట్టుకట్టాడు.

చేయి నొప్పిగావున్నా స్వాధీనంలోనే ఉండడంతో
 ఇద్దరూ సంతోషించారు. మిగతా సోల్జర్ అంతు చూడ
 దానికి—ఎక్స్ప్లోజివ్స్ పూరిగా తొలగించడానికి
 కదిలారద్దరూ.... గొడొనో మరోవెపు నుండి యోధులైన

ఆర్మీ ఆఫీసర్లు దాదాపు పాతికమంది అదే పనిలో
వున్నారు....

12

తెలంగాణజామీన నాలుగు దాటింది—

భారతదేశం పతాక గుర్తు వున్న ఆర్మీ హెలికాప్టర్
ప్రావెల్లర్ చేసే శబ్దంతో బరువుగా వెళితేచింది! హెలి
కాప్టర్ క్రిందిభాగంలో తెల్లటిలెటు ఆర్మీ వేయబడివుంది.

మొత్తం నలుగురు కూర్చున్నారు అందులో, వెల్లట్
కాకుండా ఇద్దరు ఆర్మీ ఆఫీసర్లు, ప్రభాకరన్ వున్నారు!
బయలుదేరిన పదిహేను నిమిషాలలోనే క్రమంగా
ఆయుధ సావరాలి దాటి రెండు మైళ్ళ ముందుకు
వచ్చేసింది హెలికాప్టర్! అది ప్రయాణించే మార్గం
సారంగం వున్న ప్రదేశంకుండా సాగుతూంది.

అంతక్రితమే గొడవలోకి ప్రవేశించిన పాతికమంది
పాకిస్తానీ సోలరు, చనిపోగా మిగిలిన వాళ్ళు మిలటరీ
స్వాధీనంలోనికి తీసుకోబడ్డారు.

ఎగురుతున్న హెలికాప్టర్ లోనుండి ప్రభాకరన్,
బాగ్ లోనుండి గొడవలో నేకరించిన ఎక్స్ప్లోజివ్స్ తీసి
నూటిగా సారంగం వున్న నేల పొడవునా వరుసగా
పడకేనూ పోసాగాడు....

అరగంట ప్రయాణం పూర్తయ్యేసరికి రాతి గుడి
దగ్గరకు వచ్చేసింది హెలికాప్టర్! ప్రభాకరన్ క్రిందికి
చూశాడు....విదారు బ్రహ్మలవరకూ అగి ఉన్నాయి
క్రింద!!

హెలికాప్టర్ కేవల దగ్గరలోనే ఎగురుతూండడం
వల్ల క్రింద పాకిస్తానీ సోలరు చాలామంది ఉండడం కన

బదులుగా, ఇజాబ్ ఖాన్ కూడా అక్కడ వుండడం లీలగా గమనించాడు ప్రభాకరన్! అప్పటికే వాళ్ళందరూ తలలు వెకత్తి పరిశీలించున్నారు. వాళ్ళకేమి ఆరంభం కావడం లేదు...!?

ప్రభాకరన్ ప్రక్కనున్న ఆఫీసరు హెచ్చరించాడతడిని “మిస్టర్ ప్రభాకర్! ‘స్ట్రీట్ ఫినిష్ ది కర్క్. వాళ్ళు మనల్ని గమనిస్తున్నారు. చాలా ప్రమాదం!!”

ప్రభాకరన్ తల పంకించి బాగ్ లో మిగిలిన ఎక్స్ ప్రోజెక్టుని గుడికి అతి సమీపంలో పడేశాడు.... అది చిన్న కత్తువు కావడంతో అంత దూరాన ఉన్న వాళ్ళు అది గమనించే అవకాశంలేదు.

క్రమంగా హెలికాప్టర్ వెకి లేచింది. బాగా వెకి వెళ్ళిపోయింది! క్రిందనున్న వాళ్ళకు అది అతి చిన్నదిగా కనిపించసాగింది.

సరిగ్గా అప్పటికి క్రింద—

ఇజాబ్ ఖాన్ ఎక్స్ ప్రోజెక్టు రిమోట్ కంట్రోల్ డివైసుల్ని బ్రాసింగ్ చేయడానికి, అర్డర్ రిలీజ్ చేశాడు. ఒకటి.... రెండు.... మూడు నాలుగు.... ఐదు.... ఆరు... ఏడు, సరిగ్గా ఏడు సెకన్లు గడిచాయి!!!

అక్కడి భూభాగాన్నంతా కణికిస్తూ ప్రభాకరన్ పడవేసిన ఎక్స్ ప్రోజెక్టు పేలి, మంటల్ని తాటి ప్రమాణం వెదజల్లాయి!! రాతి గుడి, అక్కడి పాకిస్తానీయులు నామరూపాలు లేకుండా ఎట్టిలో కలిసిపోయారు.

సారంగం కొంత వెళ్ళేముగా విరిగిన ఎట్టిలో కూరు కొనిపోగా మరికొంత ఓ పెన్ గా కనిపిస్తుంది మంటలు ఇంకా మండుతూనే ఉన్నాయి....

— అ యి పో యి ం ది —